

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: **CET 21, spol. s r. o.**, se sídlem Kříženeckého nám. 1078/5, Praha 5, zastoupené JUDr. Vladimírem Kroupou, advokátem se sídlem Zavadilova 1925/15, Praha 6, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 3. 2013, čj. RUD/1119/2013, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2013, čj. 9 A 72/2013 – 41,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovaná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovaná **j e p o v i n n a** uhradit žalobkyni na nákladech soudního řízení částku 4114 Kč, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Vladimíra Kroupy.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 5. 3. 2013, čj. RUD/1119/2013, žalovaná uložila žalobkyni pokutu ve výši 50 000 Kč za porušení § 53 odst. 5 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysílání“), kterého se žalobkyně měla dopustit tím, že dne 4. 10. 2012 (*pozn. NSS*: správně dne 4. 9. 2012) od 19:29:33 hodin odvysílala oznámení o sponzorování programu OKHP Oční klinika bezprostředně před začátkem hlavní večerní zpravodajské relace Televizní noviny.

II.

2. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalované žalobou u Městského soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 3. 7. 2013, čj. 9 A 72/2013 – 41, zrušil rozhodnutí žalované a vrátil jí věc

k dalšímu řízení. Rozsudek městského soudu, stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, je dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost zcela odkazuje.

III.

3. Žalovaná (stěžovatelka) brojila proti rozsudku městského soudu kasační stížností z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

4. Podle stěžovatelky je časomíra součástí pořadu Televizní noviny. Oznámení o sponzorování proto bylo odvysíláno bezprostředně před tímto pořadem, čímž žalobkyně porušila § 53 odst. 5 zákona o vysílání. Stěžovatelka opřela svoji argumentaci o závěry uvedené v napadeném správním rozhodnutí.

5. Smyslem porušeného ustanovení je, aby divák nemohl spojovat sponzora programu se zpravodajskou relací. Způsob, kterým žalobkyně zařadila informaci o sponzorování do vysílání, ovšem jednoznačně vyvolal představu o spojení mezi sponzorováním a pořadem Televizní noviny. Běžný divák tedy vyloží informaci o sponzorování jako sponzorování jediného bezprostředně navazujícího pořadu. Nebude uvažovat o tom, zda hodiny neoddělují informaci o sponzorování od Televizních novin. Kdyby se totiž žalobkyně rozhodla v rozporu se zákonem sponzorovat pořad Televizní noviny, informace o sponzorování by jen těžko mohla být zařazena až po časomíře. Takové zařazení by narušilo dramaturgickou celistvost, kterou časomíra vytváří v rámci znělky zahajovaných Televizních novin. Ustanovení § 53 odst. 5 zákona o vysílání zakazuje vysílání oznámení o sponzorování bezprostředně před začátkem pořadu, podle stěžovatelky časomíra odpočítávající čas do začátku pořadu tuto bezprostřednost nenarušila.

6. Stěžovatelka nezpochybnila závěr městského soudu, že časomíra má jiný obsah, formu a funkci než pořad Televizní noviny. Časomíra tvoří prolog pořadu Televizní noviny a spoluvytváří atmosféru začínající hlavní zpravodajské relace. Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že pořad Televizní noviny začíná až v 19:30 hodin.

7. Závěr městského soudu, že časomíra je programovou interpunkcí, nebyl logický. Pokud by časomíra byla interpunkcí, měla by rozdělovací funkci. Časomíra však nerozděluje, nýbrž provází hlavní zpravodajský pořad, uvozuje jej. Je-li tedy informace o sponzorování programu zařazena před úvod pořadu Televizní noviny tvořený časomírou, je zařazena bezprostředně před tento pořad.

IV.

8. Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalobkyně uvedla, že městský soud správně dovedl, že časomíra není součástí pořadu Televizní noviny. Představuje totiž tzv. další část vysílání podle § 2 odst. 1 písm. j) zákona o vysílání, která nemá povahu pořadu. Jedná se o programovou interpunkci. Žalobkyně se ztotožnila s městským soudem i v tom, že ze skutečnosti, že se určitá část vysílání stane pravidelnou součástí programu, nelze dovozovat, že tato část vysílání je součástí pořadu, kterému předchází.

9. Žalobkyně nesouhlasila s výkladem stěžovatelky, že časomíra nenarušuje bezprostřednost, kterou zakazuje § 53 odst. 5 zákona o vysílání. Tento závěr není správný, nemá oporu v zákoně. Rozhodování stěžovatelky je v rozporu s Listinou základních práv a svobod a se základními zásadami činnosti správních orgánů podle správního řádu.

10. Žalobkyně uzavřela, že napadený rozsudek je věcně správný a jeho odůvodnění je dostatečně podrobné, srozumitelné a přesvědčivé.

V.

11. Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

12. Kasační stížnost není důvodná.

13. Městský soud zrušil rozhodnutí stěžovatelky ze dvou důvodů. (1) Stěžovatelka nesprávně dovodila, že žalobkyně porušila § 53 odst. 5 zákona o vysílání, protože oznámení o sponzorování programu nebylo odvysíláno bezprostředně před začátkem pořadu Televizní noviny. Tento pořad byl od sponzorského vzkazu oddělen časomírou, která netvoří součást pořadu Televizní noviny. (2) Stěžovatelka ve výroku napadeného správního rozhodnutí nesprávně vymezila skutek, za který byla žalobkyni uložena sankce. Žalobkyně se dopustila vytýkaného jednání dne 4. 9. 2012, nikoliv dne 4. 10. 2012.

14. Byť stěžovatelka uvedla, že napadla rozsudek městského soudu v celém jeho rozsahu, stížní námitky směřovaly pouze proti právnímu posouzení porušení § 53 odst. 5 zákona o vysílání. Proti druhému důvodu, pro který městský soud zrušil správní rozhodnutí, stěžovatelka v kasační stížnosti nijak nebrojila. Nejvyšší správní soud je přitom v rozsahu přezkumu vázán důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Jeden z důvodů, které vedly městský soud ke zrušení rozhodnutí stěžovatelky, tedy obstál, proto bylo namísto kasační stížnosti zamítnout.

15. Zejména pro účely dalšího řízení před stěžovatelkou, Nejvyšší správní soud doplňuje k námitkám týkajícím se porušení § 53 odst. 5 zákona o vysílání následující.

16. Podle § 53 odst. 5 zákona o vysílání platí, že provozovatel vysílání sponzorovaného programu je povinen oznámit sponzorování programu a zřetelně označit jméno nebo název sponzora a uvést hlavní předmět jeho činnosti. Oznámení o sponzorování programu nesmí být vysíláno v upoutávkách na pořad, v průběhu pořadu a bezprostředně před začátkem nebo po ukončení pořadu. Z citovaného ustanovení je zřejmé, že oznámení o sponzorování programu nesmí být odvysíláno těsně (bezprostředně) před vysláním pořadu, od pořadu musí být určitým způsobem, tj. jinou částí vysílání, odděleno.

17. Městský soud byl přesvědčen, že onou jinou částí vysílání, která oddělila oznámení o sponzorování programu od pořadu Televizní noviny, byla časomíra, která před začátkem tohoto pořadu odpočítává čas do jeho zahájení. Žalobkyně tedy neporušila § 53 odst. 5 zákona o vysílání, protože oznámení o sponzorování bylo od následujícího pořadu řádně odděleno.

18. Nejvyšší správní soud s tímto názorem nesouhlasil. Byl naopak přesvědčen, že celkové vyznění časomíry a začátku navazujícího televizního pořadu jednoznačně působí tak, že časomíra je součástí tohoto pořadu. Časomíra netvoří samostatnou část vysílání, která by oddělila oznámení o sponzorování programu od následujícího pořadu.

19. Nejvyšší správní soud se v tomto ohledu plně ztotožnil se stěžovatelkou, která opřela své rozhodnutí o několik argumentů. V prvé řadě podotkla, že časomíra svým obsahem a formou úzce souvisí s pořadem Televizní noviny. Jedná se o znělku, která tento pořad uvozuje. Zhruba polovina doby běhu časomíry je doprovázena pohledem do ztemnělého studia, ze kterého jsou Televizní noviny vysílány a kde se připravují moderátoři. Podle zdejšího soudu tato skutečnost

velmi úzce propojuje časomíru s pořadem Televizní noviny. Jsou-li součástí časomíry charakteristické prvky následujícího zpravodajského pořadu, tj. prostředí, ve kterém je tento pořad vysílán, a moderátoři, kteří pořad uvádí, lze usuzovat, že časomíra je součástí pořadu, jeho úvodem. Uvedený závěr nepochybně podporuje i uvedení zkratky „TN“ (Televizní noviny) v levém horním rohu obrazovky po celou dobu zobrazení předmětné časomíry a skutečnost, že časomíra, resp. shodný symbol ciferníku se objevuje ve studiu (na podstavci pro moderátorský pult) i po sdělení „sledujete hlavní zpravodajskou relaci televize Nova“. Určitou vazbu mezi časomírou a pořadem Televizní noviny tvoří i zobrazení zeměkoule, které se vyskytuje jak v úvodu odpočítávání času na ciferníku tak po úderu 19:30:00 hodin, kdy je na obdobném pozadí (zeměkoule) uvedeno označení pořadu „TELEVIZNÍ NOVINY“.

20. Podle soudu jsou časomíra a pořad Televizní noviny fakticky propojeny, značná souvislost je mezi nimi i z hlediska funkce a obsahu časomíry. Časomíra a začátek pořadu Televizní noviny spolu souvisí, protože čas do zahájení pořadu je odpočítáván na ciferníku, který je po určitou dobu zobrazen spolu s pohledem do ztemnělého studia, odkud je pořad vysílán. Po zobrazení sdělení „TELEVIZNÍ NOVINY“ na obrazovce se obdobný osvětlený ciferník objevuje na podstavci pro moderátorský pult ve studiu. Funkcí časomíry je odpočítání času do zahájení pořadu Televizní noviny, jejím obsahem je pak uvedení aktuálního času, a tím i sdělení, kolik času zbývá do zahájení pořadu Televizní noviny. Zřejmá souvislost mezi časomírou a pořadem je tedy dána i v tomto směru.

21. Nejvyšší správní soud proto ve shodě se stěžovatelkou uzavřel, že všechny popsané prvky a vlastnosti předmětné časomíry a začátku pořadu Televizní noviny nasvědčují tomu, že časomíra je s tímto pořadem velmi úzce propojena a fakticky tvoří jeho součást. Byť soud nepochybně, že pořad Televizní noviny formálně začíná až od 19:30:00 hodin, z hlediska průměrného diváka je s ním časomíra natolik provázána, že je nutno ji považovat za jeho součást. V kontextu svého zařazení, svým celkovým působením i délkou časomíra vyznívá jako úvod tohoto pořadu, nikoliv jako samostatná část vysílání nebo tzv. „další část vysílání“ ve smyslu § 2 odst. 1 písm. j) zákona o vysílání.

22. Z uvedeného je zřejmé, že časomíra nebyla způsobilá oddělit oznámení o sponzorování programu od pořadu Televizní noviny. Oznámení o sponzorování programu tedy bylo odvysíláno bezprostředně před začátkem pořadu, a žalobkyně tak porušila povinnost stanovenou v § 53 odst. 5 zákona o vysílání.

23. Ve shodě se stěžovatelkou Nejvyšší správní soud považuje za vhodné doplnit, že běžný divák zpravidla nerozlišuje mezi oznámením o sponzorování programu a oznámením o sponzorování pořadu. V posuzované věci oznámení o sponzorování programu bylo odvysíláno bezprostředně před televizním pořadem Televizní noviny, který je zpravodajským pořadem. Oznámení o sponzorování programu tedy mohlo na průměrného diváka působit jako sponzoring zpravodajského pořadu, který je však zákonem o vysílání výslovně zakázán (viz § 53 odst. 6).

24. Pokud by městský soud zrušil rozhodnutí stěžovatelky pouze proto, že oznámení o sponzorování programu bylo odděleno od pořadu Televizní noviny, a proto tedy nedošlo k porušení § 53 odst. 5 zákona o vysílání, kasační stížnost by byla důvodná. Jak ovšem soud uvedl již výše, městský soud zrušil správní rozhodnutí rovněž proto, že stěžovatelka uvedla v jeho výroku nesprávné datum spáchání vytýkaného správního deliktu. Stěžovatelka proti tomuto závěru v kasační stížnosti nijak nebrojila. Ačkoliv tedy jeden z důvodů (napadený kasační stížností), pro který městský soud zrušil rozhodnutí stěžovatelky, neobstál, druhý důvod ke zrušení správního rozhodnutí stačil (obdobně srov. např. rozsudek ze dne 1. 11. 2012, čj. 8 As 61/2011 – 97). Vyhovění kasační stížnosti by za takové situace bylo ryze formální a vedlo

by pouze k identickému rozhodnutí městského soudu s částečně pozměněným odůvodněním v rozsahu korigovaném právním názorem Nejvyššího správního soudu. Soud proto kasační stížnost zamítl.

25. Stěžovatelka bude v dalším řízení vycházet z toho, že zamítne-li Nejvyšší správní soud kasační stížnost a nahradí část rozsudku, která byla opřena o nesprávné důvody, svým odůvodněním, pro správní orgán je závazný právní názor krajského soudu korigovaný právním názorem Nejvyššího správního soudu (blíže viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2009, čj. 8 Afs 15/2007 – 75, č. 1865/2009 Sb. NSS).

26. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšná žalobkyně byla v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem a náleží jí náhrada nákladů řízení. Ta je představována odměnou zástupce žalobkyně za jeden úkon právní služby (vyjádření ke kasační stížnosti) ve výši 3100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů]. K této odměně je nutno připočítat náhradu hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Takto vypočtená odměna a náhrada hotových výdajů byla dále zvýšena o částku 714 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je zástupce žalobkyně povinen odvést podle § 37 odst. 1 a § 47 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Celkem byla stanovena odměna ve výši 4114 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. prosince 2013

JUDr. Jan Passer
předseda senátu